

[Grue-Sørensen.]

vene, ejerne af denne eller hin maskine eller transportmiddel og for samfundet ved spild af tid og arbejdskraft og nedsat produktion. Alt dette skal jeg derfor ikke komme nærmere ind på nu; disse argumenter har endnu gyldighed, men jeg skal indrømme, at der siden i fjor på visse områder er sket en forbedring, men på mange andre områder er det nødvendige behov endnu langt fra tilfredsstillt.

Årsagerne til den indtrådte forbedring er flere: bl. a. de større bevillinger, man har kunnet udstede i kraft af Marshallhjælpen; der er nu bedre balance imellem varemængde og pengemængde, og på visse områder er mætningspunktet nået, jeg tænker her på forsyningen med traktorer og lastbiler. Mange og deriblandt måske også den højtærede handelsminister vil da sige, at så må sagen jo være i orden. Det er den dog ikke efter vor opfattelse, for i det øjeblik der er ved at være balance i tilstandene, er det naturligt, om de varer, det drejer sig om, bliver overført til friliste, så det bliver handelens egne folk, der skal træffe afgørelse om, hvad der skal købes; hvor meget der skal købes, og hvornår der skal købes. Det hører nu engang til deres funktioner, og det er min opfattelse, at ingen bedre er i stand til at varetage disse opgaver, da slet ikke varedirektoratet, der ikke kan have de samme forudsætninger for at kende markedets vilkår som handelens folk, der lever med i disse forhold fra dag til dag. Der er efter min mening ingen grund til at frygte for, at der skulle blive købt unyttigt eller for dyrt, når den normale tilstand i handel og omsætning er tilvejebragt. Det er den ved at være på visse af de områder, som dette lovforslag omfatter, og derfor må der gives indførselsfrihed på disse områder.

Selvom nu lovforslaget er udtryk for vore ønsker, er jeg dog noget betænkelig ved den form, retsforbundet her anvender: at fremsætte særskilte lovforslag, når noget skal være naturligt, at skrive noget mere, når der er noget, der skal slettes; vi ville da også få et altfor stort antal lovforslag, om denne fremgangsmåde skulle benyttes i de kommende måneder, da forhåbentlig mange restriktioner kan ophæves.

Noget resultat førte lovforslagenes behandling i fjor ikke til, og så er der ikke andet at gøre end at henholde sig til den højtærede handelsministers tilsagn i forbindelse med vareforsyningsloven i fjor, da den højtærede minister i betænkningen gav udtryk for ikke at overføre varer til friliste, men at undersøge mulighederne derfor.

Der er intet sket, såvidt jeg kender til de beslutninger, som er taget i varedirektoratet.

Efter vor opfattelse er mulighederne for mere omfattende overførsler til friliste nu tilstede, også for en del af eller måske alle de varer, lovforslaget omfatter. Og når disse muligheder er tilstede, må den højtærede minister indfri sit løfte fra i fjor, også når det gælder reservedele, traktorer, lastbiler, og hvad lovforslaget iøvrigt omfatter.

Når en eller anden vare skal overføres til friliste, sker det såvidt mig bekendt administrativt, og vi får således ingen besked om det. Jeg er af den opfattelse, at det ville være tilfredsstillende for os at få en del oplysninger om de i forslaget omhandlede varers overførsel til friliste og kunne derfor ønske lovforslaget henvist til et udvalg.

Aksel Møller: Jeg kan ganske slutte mig til den sidste bemærkning, det ærede medlem hr. Grue-Sørensen fremkom med, da han sagde, at han kunne gå med til, at forslaget henvistes til et udvalg. Det kan mit parti også, og under dette udvalgs arbejde vil der så være lejlighed til at få de oplysninger, det er af interesse at få, ligesom man kan drøfte muligheden af at gennemføre dette lovforslag.

Jeg skal ikke i eftermiddag forlænge diskussionen om vareforsyningen; det er ikke mere end en måned siden, vi havde den meget omfattende diskussion i dette høje ting med en endelig afgørelse for et stykke tid fremover. Vareforsyningslovens form udelukker ikke, at der kan arbejdes henimod, at de restriktioner, der kan bortfalde, bortfalder. Den højtærede minister må i det udvalg, der skal nedsættes, have den ulejlighed at overbevise udvalgets medlemmer og dermed tinget om, at de restriktioner, der her foreslås ophævet, ikke kan bortfalde. Det er nu engang det, som er prisen for at bære den gyldne kæde, det er den opgave, ministeren har. Men jeg vil gerne have lov til til forslagsstillerne at sige, at dette lovforslag rejser problemer, som efter min mening ikke kan fejles af bordet.

Det første spørgsmål er, om den højtærede minister i et udvalg kan sandsynliggøre for os, at en frigivelse vil betyde en forøget import af disse varer, og at denne forøgede import i første række vil finde sted i dollars. Hvis den højtærede minister kan møde med dette argument, har han efter min mening vundet den halve del af slaget om denne sag. Dernæst er det givet, at hvis den højtærede minister kan sige i fortsæt-